

Sygn. akt IV KK 205/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

Protokolant Jolanta Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Barbary Nowińskiej
w sprawie **W. G.**

w przedmiocie zamiany kary podlegającej wykonaniu,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 grudnia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od postanowienia Sądu Rejonowego w B.

z dnia 2 grudnia 2013 r.,

- 1. uchyla zaskarżone postanowienie,**
- 2. wydatkami poniesionymi przez Sąd, związanymi z rozpoznaniem kasacji, obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt [...], W. G. został uznany za winnego tego, że w dniu 21 września 2011 r. w B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki Samsung Galaxy Mini S 5570, o wartości 400 zł, na szkodę E. L., tj. przestępstwa art. 278 § 1 k.k., i za to wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, na mocy art. 73 § 1 k.k. oddano oskarżonego pod dozór kuratora, zaś na

podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę grzywny w rozmiarze 40 stawek dziennych, każda po 10 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 7 lutego 2012 r.

Sąd Rejonowy w T., postanowieniem z dnia 22 października 2013 r., sygn. akt [...], na podstawie art. 75 § 2 k.k. zarządził wobec W. G. wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt [...]. Postanowienie to zaskarżył skazany. Po rozpoznaniu zażalenia Sąd Okręgowy w G., postanowieniem z dnia 13 marca 2014 r., sygn. akt [...], zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nie zarządził wobec skazanego wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt [...].

W sprawie skazanego W. G. zapadło orzeczenie w przedmiocie zamiany kary podlegającej wykonaniu – Sąd Rejonowy w B., postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 r., sygn. akt [...], na podstawie art. 50 ust. 1 w zw. z art. 2 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 119 § 1 k.w. i art. 19 k.w., postanowił zamienić podlegającą wykonaniu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku orzeczoną wobec skazanego W. G. prawomocnym wyrokiem skazującym Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt [...], za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., na krę 30 (trzydzieści) dniu aresztu przewidzianą w art. 119 § 1 k.w. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że z mocy ustawy z dnia 27 września 2013 r. czyn, za który skazany został W. G., z dniem 9 listopada 2013 r., z uwagi na wartość przedmiotu zaboru, która nie przekroczyła 400 zł, stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., za które przewidziana jest kara, która stosownie do treści art. 19 k.w. trwa najdłużej 30 dni.

Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 14 grudnia 2013 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył - w trybie art. 521 § 1 k.p.k. - w całości kasacją, na korzyść skazanego W. G., Prokurator Generalny. Skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego – art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z

dnia 25 października 2013 r., poz. 1247), polegające na dokonaniu zamiany kary 1 roku pozbawienia wolności, orzeczonej na mocy wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. akt [...], na karę 30 dni aresztu w sytuacji, gdy nie istniały ku temu przesłanki określone w powołanym przepisie, gdyż kara orzeczona tym wyrokiem nie podlegała wykonaniu. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Skarżący trafnie podnosi, że z zestawienia dat zapadłych w sprawie skazanego orzeczeń wynika, iż Sąd Rejonowy w B. wydając postanowienie z dnia 2 grudnia 2013 r., sygn. [...], wydał je w sytuacji, gdy postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 22 października 2013 r., sygn. [...] , o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 30 stycznia 2012 r., sygn. [...], było nieprawomocne oraz nie podlegało wykonaniu (art. 178 § 3 k.k.w. stanowi, iż postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane na podstawie art. 75 § 2 i 3 Kodeksu karnego stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia). Treść przepisu art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r., poz. 1247), jednoznacznie wskazuje, że kontrawencjonalizacja dotyczy wyłącznie kar podlegających wykonaniu.

W realiach sprawy nie zachodziły zatem warunki do zamiany kary w trybie art. 50 ust. 1 cyt. ustawy nowelizacyjnej.

Podzielając zasadność zarzutu kasacji uznać należy, że stwierdzone uchylenie było rażące i miało istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia. Uwzględniając wniosek autora kasacji, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.